

MIESIĘCZNIK

TOWARZYSTWA SZKOŁY LUDOWEJ.

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO.

Wychodzi ostatniego dnia każdego miesiąca.

Przedpłata wynosi 4 korony rocznie.

Adres Redakcyi i Administracyi:

Kraków, Studencka 5. II p.

Polacy!

I oto znów zbliża się dzień uroczysty: **Rocznica Konstytucyi 3. Maja!**

Rocznicę tę uczcić i uświęcić należy, a lepiej tego uczynić nie można, jak ofiarą z duszy i serca przyniesioną, ofiarą na rzecz **oświaty ludu, walki z ciemnotą, obrony przeciw wynarodowianiu!**

Towarzystwo Szkoły Ludowej założone w 100. rocznicę promiennej chwili zaprzysiężenia Konstytucyi 3. Maja, na tych trzech hasłach się oparło i dla nich bezustannie pracuje.

Towarzystwo Szkoły Ludowej **buduje polskie szkoły ludowe w gminach kresowych, narażonych na wynarodowienie.**

Towarzystwo Szkoły Ludowej **zakłada szkołki początkowe oraz kursy dla analfabetów.**

Towarzystwo Szkoły Ludowej **buduje domy ludowe, w których lud znajdzie oświatę i opiekę w słowie żywym i piśmie.**

Towarzystwo Szkoły Ludowej **zakłada czytelnie i bezpłatne wypożyczalnie książek dla ludu wiejskiego i miejskiego w kraju i na kresach.**

Towarzystwo Szkoły Ludowej **dostarcza działwie szkolnej środków naukowych i nagród za pilną i wytrwałą naukę polską i wspiera w miarę możliwości gorliwych i dzielnych nauczycieli ludowych.**

Oto cele nasze najgłówniejsze, dla których pracuje **24.416** członków w **176** kołach miejscowych.

I śmiało twierdzić nam wolno, że jesteśmy dziś na ziemiach polskich **największym stowarzyszeniem, najsilniejszą instytucją narodową, poświęconą jedynie i wyłącznie oświeceniu ludu w imię zasady:**

przez oświecony lud — do wolności!

Przez **dwanaście** lat naszej pracy założyliśmy:

19 szkół na kresach, w których uczy się blisko **3000** dzieci!

512 bezpłatnych czytelni i wypożyczalni dla ludu miejskiego i wiejskiego!

W ciągu zaś ostatnich kilku miesięcy otwarto przez Towarzystwo nasze około

60 szkółek początkowych i kursów dla analfabetów!

Jak wielkich sum potrzeba na zaspokojenie tych największych potrzeb, niech powie cyfra **540.000** koron, którą dotąd Towarzystwo Szkoły Ludowej wydało tylko na swe szkoły na kresach!

Zadania te Towarzystwa Szkoły Ludowej rosną i rosnać muszą, bo lud polski łaknie światła, pragnie nauki, domaga się rozwoju kulturalnego coraz silniej.

Towarzystwo Szkoły Ludowej czerpie swe dochody z wkładek członków i z ofiarności ogółu. Ale choć na brak poparcia skarżyć się nie możemy, niejedno pilne żądanie ludu polskiego na zaspokojenie długo czekać musi, bo siły nasze materyalne nie odpowiadają potrzebom.

Na rok bieżący dla pokrycia niezbędnych potrzeb musimy mieć przynajmniej 150.000 koron, z czego zapewnionych mamy zaledwie 100.000!

Rodacy! Jak w latach ubiegłych, tak i w tym roku wzywamy Was gorąco, abyście poparli nasze usiłowania obfitemi i szczodremi składkami, stanowiącemi

Dar Narodowy 3. Maja

łączy w myśli swej przewodniej wspomnienie najszczytniejszej karty Dziejów Naszych z budową najpotężniejszej podwaliny naszej Narodowej Przyszłości!

Zarząd Główny Towarzystwa Szkoły Ludowej.

Prezes:

Dr Ernest Bandrowski.

Wiceprezesa:

Jan Skirlinski. Józef Homolacz.

Sekretarza:

Dr Zygmunt Balicki. Kasper Wójnar.

Skarbnik:

Dr Michał Koy.

Racelnik:

Stefan Natanson.

Dr E. Adam, K. Bartoszewicz, Dr J. Bogdanik, K. Butwidowa, Prof. Dr W. Czermak, E. Długopolski, Ks. St. Gromnicki, A. Januszczyński, Dr A. Małdziński, Dr K. Nitsch, J. Parczyński, Dr Z. Próchnicki, M. Siedlecka, T. Sołtysik, W. Turcki, Dr St. Węckowski, Prof. St. Zaleski.



Z naszych szkół.

Leszczyny ad Lipnik. W pogranicznym pasie śląsko-galicyjskim znajduje się cała grupa gmin polskich od dawna pod względem narodowym zaniedbanych — a wskutek tego narażonych na zgubne wpływy germanizacji, wdzierającej się brutalnie w dziedziny polskie. Setki a nawet tysiące dzieci polskich pozostają pod wynaradawiającym wpływem szkół niemieckich. Schulverein szerzy tu niemal bezkarnie swe zabobrze zagony. Centrem tych wpływów to Biała-Bielsko, siedlisko prusofilskich instynktów i hakatystycznego ducha. By położyć silną tamę musi być przedsięwzięta systematyczna akcja tworzenia polskich szkół ludowych w gminach najbardziej narażonych. Jedną z takich gmin to Lipnik z przysiółkiem Leszczyny, gdzie staraniem i sumptem T. S. L. stanęła w tym roku nowa warownia, której rycinę przedstawiamy wyżej. Funduszków na budowę tę dostarcza znany weteran, obchodzący w Krakowie lokale publiczne z puszką, wywołując: «Grosz na Szkołę Ludową!»

Koszta budowy według planów p. inż. Eustachego Śmiałowskiego b. sekretarza Koła męskiego w Krakowie wynoszą około 15.000 koron.

Budynek mieści 2 sale szkolne oraz mieszkanie dla 2 nauczycieli. Obecnie do szkoły tej uczęszcza 140 dzieci polskich, z których wiele uczęszczało dawniej do szkoły niemieckiego Schulvereinu. Mamy nadzieję, że przy usilnej a wytrwałej pracy szkoła zabobczego Schulvereinu stać będzie pustką, jako memento znikomości «potężnej kultury germańskiej».



SZKOŁA IM. ST. KONARSKIEGO W LESZCZYNACH
(FILIA SZKOŁY BIAŁSKIEJ.)

Z Zarządu głównego.

Zarząd główny zawiadamia niniejszem wszystkie Koła miejscowe T. S. L. i ich Zarządy, iż

XII. Zwyczajne Walne Zgromadzenie Delegatów Kół T. S. L.

odbędzie się w Krakowie w dniach 22. i 23. maja 1904 roku.

Program Zjazdu:

I. dzień.

O godzinie 8-mej rano: Cicha Msza święta w kaplicy loretańskiej kościółka OO. Kapucynów, gdzie Tadeusz Kościuszko z generałem Wodzickim święcili pałasze przed wojną o niepodległość.

O godzinie 9-tej rano: I. pełne posiedzenie Delegatów w sali Rady miasta.

Porządek obrad:

- a) Zagajenie przewodniczącego;
- b) Odczytanie ostatniego protokołu;
- c) Wybór Komisji.

O godzinie 10-tej przed południem (do 1-szej z południa): Obrady Komisji w bo-
cznych salach Magistratu.

O godzinie 4-tej (do 7-mej po południu): Dalszy ciąg obrad komisyjnych.

II. dzień.

O godzinie 9-tej rano: II. pełne posiedzenie Delegatów w sali Rady miasta.

Porządek obrad:

- a) Sprawozdanie Rady Nadzorczej;
- b) Sprawozdanie Komisji i wnioski tychże;
- c) Wybór uzupełniający 8 członków Zarządu głównego, wybór Rady Nadzorczej i Sądu rozjemczego;
- d) Wnioski i interpelacje;
- e) Zamknięcie Walnego Zgromadzenia.

W pierwszym dniu Zjazdu o godzinie 8. wieczorem odbędzie się staraniem członków Zarządu głównego i krak. Kół miejscowych w salach hotelu Bristol

Towarzystwie Zebranie Uczestników Zjazdu.

Dla P. T. Delegatów zarezerwowane będą po znacznie niższych cenach mieszkania w hotelu Bristol a dla młodzieży także wspólne mieszkania, płatne od łóżka. W restauracji tegoż hotelu dla P. T. Delegatów specjalny cennik. (Hotel Bristol, Rynek główny, Pałac Spiski).

OKÓLNIKI.

Do wszystkich Zarządów Kół miejscowych T. S. L.

W myśl §§ 46 i 47 Statutu zawiadamia powyżej Zarząd główny, iż doroczne, zwyczajne Walne Zgromadzenie delegatów Kół Tow. „Szkoły Ludowej“ odbędzie się w dniach 22-go i 23-go maja 1904 roku, t. j. w oba dni Zielonych Świąt w Krakowie, z porządkiem dziennym, jaki ogłoszony został powyżej.

Wobec tego przypomina się brzmienie następujących przepisów, do których Szan. Zarządy Kół zechcą się zastosować.

§ 52 Statutu: W Walnem Zgromadzeniu Towarzystwa biorą udział z głosem stanowczym:

- a) członkowie Zarządu głównego, oraz przewodniczący, sekretarze i podskarbiowie Kół, lub ich zastępcy;
- b) członkowie Rady nadzorczej i Sądu rozjemczego;
- c) delegaci Kół miejscowych lub ich zastępcy.

Delegatem może być tylko członek Towarzystwa. Liczbę delegatów i ich zastępców ustanawia się w taki sposób, że na każdym 50 członków jednego Koła miejscowego przypada jeden delegat i jego zastępca, przyczem liczbę powyżej 20 poczytuje się za 50, a na każde Koło miejscowe zawsze przypada najmniej jeden delegat i jego zastępca. Delegatem nie może być nikt, kto należy do osób wymienionych pod a) i b).

§ 53 Statutu: Pełnomocnictwa przyjmować mogą tylko delegaci Kół od delegatów swojego Koła. Żaden z delegatów nie może posiadać więcej, niż dwa pełnomocnictwa.

§ 55 Statutu: Członkowie Zarządu głównego, Zarządów Kół, Rady nadzorczej i Sądu rozjemczego tylko osobiście mogą brać udział w Walnem Zgromadzeniu.

§ 58 Statutu: Wnioski samoistne, nie odnoszące się do przedmiotów zamieszczonych na porządku dziennym, nie mogą być przedmiotem głosowania na tem samym Walnem Zgromadzeniu, na którym zostały uczynione, wyjąwszy, jeżeli przynajmniej na 5 dni przed Zgromadzeniem zgłoszono je w Zarządzie głównym. Wnioski nie zgłoszone na czasie, jeżeli poparło je przynajmniej 10 uprawnionych do głosowania, mogą być przedmiotem dyskusji i przekazania ich Zarządowi głównemu do załatwienia we własnym zakresie lub sprawozdania na najbliższym Walnem Zgromadzeniu. Wniosek taki uważać należy za odrzucony, jeżeli Walne Zgromadzenie nie przekaże go Zarządowi ani do załatwienia, ani do sprawozdania.

§ 4 Regulaminu: Zarządy Kół miejscowych mają najpóźniej na pięć dni przed Walnem Zgromadzeniem przesłać Zarządowi głównemu odpisy protokółów Zgromadzeń, na których wybrano delegatów, i wystawić tymże listy uwierzytelniające.

§ 5 Regulaminu: Jeżeli jeden z delegatów Koła nie może brać udziału w Zgromadzeniu Walnem, wówczas w jego miejsce wchodzi jego zastępca, wybrany przez Zgromadzenie Koła, a jeżeli i ten przybyć nie może, delegat może udzielić pełnomocnictwo innemu delegatowi tego samego Koła.

§ 6 Regulaminu: Przed zagajeniem Walnego Zgromadzenia delegaci Kół miejscowych mają złożyć do rąk przewodniczącego listy uwierzytelniające.

Pełnomocnicy mają nadto wykazać się pisemnem pełnomocnictwem.

Ze względu na to, że za wydawnictwa poszczególnych Kół zawsze moralna odpowiedzialność spada na Zarząd główny — a nawet do pewnego stopnia na całe Towarzystwo, że następnie zdarzył się wypadek takiego wydawnictwa, nie przedstawionego nawet poprzednio w zasadzie swej Zarządowi głównemu do zaopiniowania, *Zarząd główny żąda kategorycznie*, by Koła, o ile mają zamiar wydawać cokolwiek pod firmą swoją *nie tylko oznajmiały odpowiednią się uchwałę Zarządowi głównemu, lecz nadto przedstawiały projekt wydawnictwa w rękopisie do opinii Zarządu główn., względnie zaś komisji kwalifikacyjnej* — a to wszystko tem więcej, że Zarząd główny sam rozpoczyna działalność wydawniczą na większą skalę, a stąd musi już dla uniknięcia jakiegokolwiek nieprzewidzianych kolizyj mieć stałą i ścisłą kontrolę nad wydawnictwami poszczególnych Kół miejscowych.

Czyniąc zadość od dawna uznanej potrzebie, Zarząd główny rozpoczyna wydawnictwo „Odczytów popularnych”, jako zbioru systematycznie ułożonych prelekyi na obchody narodowe i uroczystości pamiątkowe. Odczyty te ukazywać się będą tak pod względem treści jak i formy w osobnych broszurach zeszytowych, przystępnych dla prelegentów nawet mniej biegłych w potocznym i płynnym czytaniu — a więc dla włościan i robotników. W ten sposób uprzyśtępnia się najszerszym warstwom możliwość urządzania uroczystości i obchodów narodowych, w których kwestya „zagajenia” wieczorku lub wygłoszenia odpowiedniego odczytu była zazwyczaj najtrudniejszą do rozwiązania, zwłaszcza w bardziej zapadłych okolicach kraju, gdzie brak sił odczytowych, a komunikacya trudna.

Cena wydawnictwa będzie jak najprzystępniejszą i wyniesie zaledwo 10 groszy za zeszyt.

Pierwszy odczyt: «O Konstytucyi 3-go Maja» ukazał się już w druku i łączamy go do niniejszego numeru «Miesięcznika».

Zarząd główny śmie liczyć na jak najszersze poparcie tego wydawnictwa tak przez Zarządy Kół, jak i Czyteln T. S. L., oraz najszerszych sfer ludności i pokrewnych Stowarzyszeń.

XI Posiedzenie Zarządu głównego odbyło się w dniu 29. marca b. r. pod przewodnictwem prezesa dr. Bandrowskiego.

Protokół z poprzedniego posiedzenia przyjęto do wiadomości.

Prof. Zaleski zdał sprawę z bytności swej w Białej, z lustracyi szkoły bialskiej i leszczyńskiej, oraz z wywiadów co do możliwości założenia polskiej szkoły w zniemczonym Lipniku.

Po przyjęciu sprawozdania tego do wiadomości, uchwalono polecić referentowi, by na najbliższem posiedzeniu Zarządu głównego przedstawił projekt regulacyi plac nauczycielskich i unormowania wewnętrznych stosunków w powyższych szkołach.

Uchwalono założyć przy szkole bialskiej bezpłatną wypożyczalnię książek.

Zarządowi szkoły w Mor. Ostrawie uchwalono nakazać przywrócenie dwurazowej nauki, wobec bezprawnie wprowadzonej nauki jednorazowej, niezgodnej ze stosunkami miejscowemi.

Podanie ludności polskiej w Pietrzwałdzie o założenie szkoły polskiej, przekazano do opinii panu Frydłowi w Frysztacie na Śląsku, z projektem zawiązania tam Koła miejscowego.

Przystąpiono do rozpatrzenia projektu budżetu na rok 1904.

Po szczegółowej dyskusyi uchwalono budżet w brzmieniu ostatecznego sformułowania przez Wydział ścisły, bez wykazywania niedoboru, spowodowanego przez coraz słabsze zasilanie kasy głównej przez Koła — wobec czego zaszła konieczność skreślenia pozycyi, obejmujących projektowane, a nawet dawniej uchwalone subwenye dla wielu Kół kresowych, oraz na budowę szkół polskich. Udzielenie tych subweneyi zawisłem będzie od wydatności składek na «dar narodowy 3-go maja», oraz przedsiębiorstw podjętych przez Zarząd główny, celem zyskania nowych źródeł dochodów.

P. Ciompa przedstawia swe zestawienia cyfr ogólnych, wykazujących działalność Zarządu głównego i Kół w cyfrach bilansów za ostatnie 10-letnie. — Na wniosek p. Natansona uchwalono na podstawie tych niezmiernie ciekawych dat zestawień w sprawozdaniu kasowym tabelę graficzną.

Do ułożenia odezwy 3-go maja wybrano pp. Ciompę, Natansona i Nowickiego.

Wniosek p. Natansona o wykorzystanie rocznicy Asnykowskiej dla zainicjowania akcji obchodów i odczytów, oraz zbierania osobnego funduszu na budowę szkół kresowych, przekazano Wydziałowi ściślejszemu do wykonania.

P. Januszewski stawia umotywowany wniosek, by z centralnej biblioteki stworzyć «płatną wypożyczalnię» dla najszerszych sfer członków T. S. L., a dochody z tej wypożyczalni obracać na bezpłatne dostarczanie książek dla czytelników kresowych. Wniosek uchwalono z tem, iż płatny kierownik wypożyczalni będzie miał obowiązek prowadzenia wykazów dzieł ocenionych, w celu normalnego ugrupowania materiału do mającego być wydany katalogu rozumowanego literatury ludowej — a jego zadaniem będzie też prowadzenie korekty wszelkich wydawnictw T. S. L., oraz ma służyć do pomocy i dyspozycji bibliotekarza Zarządu głównego.

Wobec podania się do dymisji p. Bujwidowej, z braku czasu nie mogącej pełnić obowiązków w komisji kwalifikującej, uchwalono powołać na jej miejsce prof. dra Wękowski, członka Zarządu głównego. — Na tem zakończono.

Wskazówki

do organizowania składek na „dar narodowy 3. maja“.

Art. 1. W myśl uchwały Walnego Zgromadzenia Delegatów T. S. L. z dnia 2. czerwca 1903. fundusze zebrane na «dar narodowy 3. maja» mają być zawsze w całości przekazane do kasy Zarządu głównego.

Art. 2. Składki na «dar narodowy 3. maja» zbierane są za pośrednictwem Kół miejsc. bądź też osób zaufanych, upoważnionych przez Zarząd główny w tych miejscowościach, gdzie dotąd Koła miejscowe niema.

Art. 3. Składkowanie odbywać się ma z pomocą odpowiednich list wyłącznie przez Zarząd główny wydanych i pieczęcią Zarządu głównego opatrzonych z uwidocznieniem liczby listy i nazwiska osoby do składkowania uprawnionej. — Puszczanie w tym czasie w obieg wszelkich innych list jest niedopuszczalne.

Art. 4. Na 6 tygodni przed dniem 3. maja wzywa Zarząd główny wszystkie Koła do nadesłania mu spisów osób, którym listy składkowe mają być doręczone tak w siedzibie Koła, jak i w najbliższej okolicy, przyczem niedopuszczalnym jest wkraczanie jednego Koła w okręg drugiego.

Art. 5. Przy zestawianiu listy osób do składkowania uprawnionych kierować się należy tem, by w każdej sferze ludności znajdowała się osoba składkująca, energiczna i chętna zadaniom T. S. L., a więc, by osoby takie znajdowały się w stowarzyszeniach, instytucjach, grupach, komitetach, zakładach przemysłowych, przedsiębiorstwach i t. p. Nadto pewna ilość list wyłożoną być winna w miejscach publicznych, gdzie dostęp wolnym jest zawsze i każdemu.

Art. 6. Zarząd Koła przy spisie osób do składkowania przeznaczonych podać Zarządowi głównemu dokładnie, na czyje ręce wszelkie datki wraz z listami podlegającymi nadzorowi Koła mają być składane i centralizowane, a to w celu wypełnienia odpowiedniej uwagi na każdej liście, by osoba składkująca nie miała żadnej wątpliwości, gdzie, kiedy i komu zwrócić ma listę i gotówkę.

Art. 7. Listy składkowe w kopertach, dostarczonych przez Zarząd główny, doręczone być winny przed dniem 1. maja adresatom za potwierdzeniem w odpowiedniej księdze doręczeń.

Art. 8. Termin zwrotu gotówki i list oznacza się na dzień 1. czerwca. Po tym terminie Zarząd Koła ma po raz pierwszy wezwać osoby składkujące do zwrotu list i gotówki, po upływie 3 tygodni po raz drugi, po upływie nowych 3 tygodni po raz trzeci.

Art. 9. Wezwanie o zwroty skutecznie należy bądź przez osobne pisma, bądź też okólnikiem.

Art. 10. Po ściągnięciu list i gotówki, skarbnik Koła winien sporządzić na dostarczonym mu formularzu zestawienie datków i wraz z niem przesłać je Zarządowi głównemu.

Art. 11. Od osób, któreby listy pogubiły, zażądać należy poświadczenia tego faktu na odpowiednim druku, a poświadczenia te przesłane być winny Zarządowi głównemu.

Art. 12. Zarząd Koła, po otrzymaniu odezw plakatowych od Zarządu głównego, poleci je rozlepić po rogach ulic przynajmniej na pięć dni przed dniem 3. maja.

Art. 13. Koszta połączone z organizacją składek na dar narodowy 3. maja Zarząd Koła potrąci sobie z ogólnej sumy składek przed przesłaniem jej Zarządowi głównemu.

Art. 14. Wyszczególnienie wszelkich złożonych datków na dar narodowy 3. maja ogłaszane będzie w «Miesięczniku» T. S. L., Koła zaś winny spowodować czasopisma miejscowe, by przedrukowały składki zebrane w danej miejscowości i okolicy.

Inne sposoby składkowania:

A. Za pomocą kwesty. Wyszukać należy stosownego człowieka, zaufanego, może nim być nawet kursor Koła, zaopatrzyć go należy w dużą białą-czerwoną lakierowaną, dobrze zamkniętą i zapieczętowaną puszkę. Na ramieniu winien mieć opaskę z napisem: «3. maja. Tow. Szkoły ludowej». Kwestarz ten ma obowiązek chodzić po wszystkich lokalach publicznych, jak np. restauracjach, handelkach i t. p. Krążąc od stołu do stołu głośno winien oznajmiać: «Grosz na szkołę ludową!» i puszką pobrzękiwać. Lokale winien obchodzić kilka razy na dzień w różnych porach. Zarząd Koła winien postarać się o zezwolenie na razie władzy miejscowej na taką kwestę bądź to na jeden dzień 3. maja, bądź też na dłużej. Zarząd główny po przekonaniu się, że ten sposób składkowania przyjmie się z korzyścią, wyjedna zezwolenie władzy krajowej dla wszystkich Kół. Kwestarz winien mieć pisemne takie zezwolenie przy sobie, jakoteż legitymację Koła. Sposób takiego składkowania przyjęty w całych Czechach, praktykowany jest i w Krakowie z dobrym skutkiem.

B. Za pomocą puszek publicznych. W kilku najludniejszych punktach miasta należy umieścić duże puszki na kształt puszek listowych i miejsca te udekorować w zieleń, chorągiewki o barwach narodowych i t. p., celem zwrócenia na nie uwagi publiczności. Nad puszką należy umieścić duży napis: «Dar 3. maja na cele Szkoły ludowej» (mogą widnieć i inne odpowiednie hasła narodowe). Miejsca na takie puszki należy wyszukiwać odpowiednio, by były na oku kogoś dozorującego, a więc np. na portalach sklepów, przy bramach hotelowych, kasyn i t. p. Uprosić należy kupców, portyerów, restauratorów i t. p., by zechcieli nad puszkami przyjąć nadzór. I ten sposób składkowania w Krakowie i Lwowie używany jest od lat kilku.

C. Kioski składkowe. Tam, gdzie stosunki na to pozwalają, można urządzać w miejscach ludniejszych jak np. w ogrodach publicznych, skwerach, parkach i miejscach spacerowych kioski (rodzaj namiotów), w których uproszone panie i panowie zasiadać będą celem przyjmowania datków oraz zapisów na członków Tow. Szkoły ludowej. W kioskach takich można odbywać również sprzedaż pewnych przedmiotów na rzecz «Szkoły ludowej». W razie urządzenia kiosków składkowych, należy odpowiednio zorganizować zmianę godzin posiedzeń panów i pań, by nie trudzić zbytnio składkowaniem przez więcej jak 2 godziny jednych i tych samych osób. Nad kioskiem winien widnieć napis: «Dar narodowy 3. maja na cele Tow. Szkoły ludowej».

D. Obchody narodowe. Starać się o urządzenie 3. maja uroczystego obchodu z dochodem na rzecz «daru 3. maja», bacząc na to, by obchód taki nie pociągał większych kosztów. W program wejść winny: muzyka, śpiew, odpowiednie przemówienie lub odczyt, deklamacja, żywy obraz (nie kosztowny). Bardzo byłoby wskazaniem urządzenie w dniu 3. maja z a b a w l u d o w y c h dla

szerszego ogółu, z dochodem na rzecz Tow. Szkoły ludowej, w program których wejść może przedstawienie estradowe jakiejś sztuki ludowej np. «Łobzowian», «Krakowiaków i górali» i t. p. Dla szerzenia wiadomości o istnieniu Tow. Szkoły ludowej z pożytkiem będzie poprzedzić przedstawienie krótkim odczytem o naszym Towarzystwie i jego znaczeniu dla sprawy oświaty ludowej i kultury narodowej. Ponieważ jednak dzień 3. maja przypada na dzień powszedni, zabawy te można odłożyć do najbliższej niedzieli.

E. Składki w kościołach. Tam, gdzie duchowieństwo przychylnem się okaże dla Tow. Szkoły Ludowej, wyjednać należy zezwolenie na składkowanie w kościele w czasie uroczystego nabożeństwa z okazji rocznicy Konstytucyi 3. maja.

F. Sprzedaż rabatowa. Należy wyjednać u patryotycznych kupców, by pewien rabat od sprzedaży w dniu 3. maja ofiarowali na cel Tow. Szkoły ludowej, co należy publicznie oznajmić w pismach miejscowych i za pomocą odpowiednich napisów, umieszczonych w oknach i wystawach odnośnych sklepów.

Regulamin szkółek początkowych, zakładanych przez Tow. Szkoły ludowej.

Art. I.

Urządzenie i prowadzenie szkółek początkowych T. S. L., opiera się na uchwale Walnego Zgromadzenia T. S. L. z 1 czerwca 1903. Uchwała ta, obowiązująca wszystkie Zarządy Kół T. S. L., zawiera zasadnicze postanowienia, dające podstawę do organizacyi tychże szkółek początkowych, a mianowicie:

1. W miejscowościach, gdzie odczuwa się brak szkół ludowych w ogólności, a z wykładowym językiem polskim w szczególności, mają zarządy odnośnych Kół T. S. L. przystąpić do stworzenia szkółek początkowych, przyjmując do programu nauki przedewszystkiem należyte nauczanie czytania, pisania i rachunków.

2. Kurs nauki w szkole początkowej winien być ile możności krótki, zawsze jednak co do czasu zastosowany do możliwości korzystania z kursu tak przez młodzież w wieku szkolnym, jak i przez starszych.

3. Do prowadzenia szkółki początkowej należy pozyskać odpowiednie siły do nauczania uzdolnione, w pierwszym rzędzie między członkami T. S. L., a o ile nie należą do zawodu nauczycielskiego, w każdym razie ogólnie wykształcone. W ostatnim wypadku należy ułatwić kierownikom tego rodzaju przyswojenie u wykwalifikowanych nauczycieli szkół ludowych potrzebnej wiedzy i metody nauczania. Prowadzący szkółki początkowe w miarę żądania, będą wynagradzani na podstawie umowy z góry zawartej, a koszta stąd wynikłe, o ile nie wystarczą w miejscu uzyskane fundusze, pokryje T. S. L.

4. Każdą szkółkę początkową nadzorować będzie komitet szkolny, złożony przez Zarząd odnośnego Koła T. S. L., a wybrany w pierwszym rzędzie z miejscowych mężów zaufania.

5. Staraniem komitetu szkolnego wybrany lokal dla szkółki ma być odpowiednio urządzony i zaopatrzony w potrzebne przybory szkolne. Koszta lokalu i urządzenia szkółki ponosi w miarę potrzeby, w części lub w całości Zarząd Koła T. S. L., względnie Zarząd główny T. S. L.

6. Otwarcie szkółki początkowej winno nastąpić, ile można, uroczyście w obecności komitetu szkolnego i przy udziale delegata Zarządu Koła T. S. L. Toż samo ma nastąpić przy każdorazowym zakończeniu kursu.

7. O zaprowadzeniu szkółki początkowej, jak również o zakończeniu kursu w niej i wynikach nauki, Zarząd Koła donosi Zarządowi głównemu T. S. L.

8. Po zakończeniu pierwszego kursu w szkółce z dodatnim wynikiem, w celu wzmocnienia i utwierdzenia tej elementarnej nauki, Zarząd Koła udzieli odpowiednią biblioteczkę pod nadzór komitetu szkolnego i postara się innymi środkami, wskazanymi w statucie T. S. L., o pogłębienie wiedzy wśród ludności miejscowej, korzystającej z usług T. S. L.

Zarząd główny T. S. L. przystępując do spełnienia przytoczonej uchwały, zgodnie z otrzymanem upoważnieniem Walnego Zgromadzenia T. S. L., w dalszych postanowieniach niniejszego regulaminu, wydaje wprowadzające zarządzenie wykonawcze.

Art. II.

Wszystkie Kola T. S. L. są uprawnione i obowiązane zajmować się organizacją szkółek początkowych w myśl art. I. ust. 1., w szczególności w gminach wiejskich, w których zaprowadzenie szkółek początkowych dla osiągnięcia celu T. S. L. jest potrzebne — i w gminach miejskich, w których odczuwa się niedostateczność nauki elementarnej. Zaprowadzenie szkółki początkowej przewidziane jest również w tym wypadku, jeżeli urządzenie kursu analfabetów dla dorosłych napotyka na trudności lub też, jeżeli udział zgłaszających się na taki kurs liczebnie jest niski, a koszta połączone z prowadzeniem kursu stosunkowo są znaczne; natomiast jeżeli przez zaprowadzenie szkółki początkowej zaradzić się zdoła potrzebom oświatowym analfabetów, tak zapomocą nauki w szkółce początkowej, jak i zapomocą innych środków działania T. S. L. uzupełniających tę naukę.

Szkołki początkowe, z konieczności dla przyspieszenia oświaty ludowej zaprowadzone, przygotowują grunt dla publicznych szkół ludowych, których budowę i utrzymanie w każdym razie winny podejmować do tego obowiązane władze krajowe i interesowane gminy.

Nauka w szkole początkowej ma być udzielana dla młodzieży w wieku szkolnym, zarówno męskiej jak i żeńskiej. Obejmować ma całkowity kurs tejże nauki, w szczególności przy mniejszej liczbie młodzieży kurs mieszany, przy większej zaś liczbie osobno kurs męski, a osobno żeński. Przy rozdziale nauki na oddziały, komitet szkolny baczycie ma na odpowiedni rozdział nauki, z zastosowaniem do miejscowych warunków, jak również ma się starać o to, aby prowadzący naukę udzielał nauki o ile można, w tym samym okresie trwania nauki, w zaprowadzonych osobnych oddziałach.

Na tych samych zasadach ma być — w miarę potrzeby — urządzony w szkółce początkowej całkowity kurs nauki, przeznaczony dla starszych.

W program nauki szkółki początkowej, przyjmuje się przedewszystkiem przyswojenie uczącym się biegłego czytania, tak drukowego, jak i pisanego, nauczanie ich czytelnego pisania i nabywanie przez nich znajomości rachunków, potrzebnych w codziennem życiu.

Przyjmuje się także w program szkółki początkowej, naukę religii i w miarę możliwości, specjalnie dla młodzieży żeńskiej, przyswojenie najpotrzebniejszych wiadomości w zakresie robót kobiecych i gospodarstwa domowego.

Czas trwania nauki w szkółce początkowej, stosownie do art. I. ust. 2., ma być zastosowany do możliwości korzystania z nauki na przyjętych oddzielnych kursach dla młodzieży w wieku szkolnym i dla starszych.

Zarząd główny T. S. L. informuje Kola T. S. L. o podręcznikach, nadających się do szkółek początkowych, nadto wydaje nakładem Towarzystwa specjalne podręczniki, które dla celów szkółek początkowych okazały się potrzebne.

Celem utwierdzenia nauki dla wychodzących z szkółki początkowej, w szczególności tych, którzy z ukończeniem kursu wykazały zadawalniające postępy w nauce czytania, pisania i rachunków, Zarząd Kola T. S. L. w myśl art. I. ust. 8., zaprowadzi odpowiednią biblioteczkę. Uprawnieni do korzystania z tej biblioteczki, używać jej będą przedewszystkiem, dla głośnego czytania, opowiadania odczytanych ustępów i dla wypracowań pisemnych, pod kierownictwem w tym celu delegowanego członka Komitetu szkolnego.

Skoro nauka elementarna w ten sposób zostanie utwierdzona, Zarząd Kola T. S. L. nie omieszka, celem pogłębienia wiedzy, zastosować odpowiednich innych środków działania, wskazanych w statucie T. S. L.

Art. III.

Zarząd Kola T. S. L. zgodnie z art. I. ust. 3., ma pozyskać odpowiednie siły nauczycielskie dla szkółki początkowej, ewentualnie udać się o nie do innych Kół lub do Zarządu okręgowego, lub też do Zarządu głównego.

Udzielający nauki czytania, pisania i rachunków, jest kierownikiem szkółki początkowej; zostaje on pod bezpośrednim nadzorem Komitetu szkolnego i podlega zwierzchnictwu Zarządu Kola. Z kierownikiem tym, o ile nie podejmie się udzielania nauki bezpłatnie, zawiera Zarząd Kola umowę z oznaczeniem z góry

przypadającego wynagrodzenia i z zastrzeżeniem rozwiązania tej umowy, jeżeli okaże się nieodpowiednim na poruczonem mu stanowisku.

Pozyskane siły nauczycielskie dla nauki religii i robót kobiecych i gospodarstwa wiejskiego, są w szkołce początkowej pomocnicze i tylko w wyjątkowych wypadkach mogą być wynagradzane.

Art. IV.

Zarząd Koła T. S. L., poczyni starania o uzyskanie potrzebnego lokalu dla szkółki początkowej, w drodze porozumienia z miejscowymi czynnikami, w pierwszym rzędzie z zarządem gminnym i przełożonym obszaru dworskiego, możliwie w drodze pisemnej w tym celu sporządzonej umowy. Jeżeli porozumienie to dobrowolnie nie da się osiągnąć, Zarząd Koła postara się o najem lokalu, również na podstawie pisemnej umowy.

Także w drodze porozumienia, należy postarać się o zapewnienie dla szkółki początkowej potrzebnego opalu i oświetlenia, nadto uzyskać dla niej potrzebne urządzenia, w szczególności ławki, tablice, wymagane przybory szkolne, książki itp.

Art. V.

Każda szkółka początkowa ma być zaopatrzoną w tablicę z napisem: «Szkola początkowa Towarzystwa Szkoły ludowej», którą zamieścić należy na froncie domu, mieszczącym szkółkę początkową.

W lokalu szkółki początkowej, zawieszony będzie dzwonek dla zwoływania uczących się w oznaczonym czasie na naukę.

Art. VI.

Koszta połączone z urządzeniem i prowadzeniem szkółki początkowej, o ile nie dadzą się uzyskać z ofiarności miejscowych czynników, ponosi w pierwszym rzędzie urządzającą szkółkę początkową Koło T. S. L. Gdyby zaś Koło to nie posiadało potrzebnych na ten cel funduszy, przedkłada Zarządowi głównemu uzasadniony preliminarz wydatków, które pokryte będą w miarę możliwości z ogólnych funduszy T. S. L. Zarząd Koła powinien przedłożyć w tym wypadku Zarządowi głównemu preliminarz przed założeniem szkółki początkowej.

Art. VII.

Zarząd Koła T. S. L., podejmując organizację szkółki początkowej, w myśl art. I. ust. 4. ustanawia Komitet szkolny, z którym się porozumiewa o odpowiednie współdziałanie w urządzeniu i prowadzeniu szkółki początkowej.

Art. VIII.

Skoro stanie się zadość wymaganiom wyżej podanym, od których zawisło utrzymanie szkółki początkowej, Zarząd Koła T. S. L. pod przewodnictwem swego delegata przystępuje do uroczystego otwarcia szkółki początkowej, przy udziale Komitetu szkolnego i w obecności zaproszonych gości. Po tem otwarciu, zaczyna się zaraz nauka w szkółce początkowej.

Art. IX.

Każdy poszczególny kurs w szkółce początkowej, uważa się za zakończony dopiero wtenczas, jeżeli przy popisie i egzaminie okażą się zadawalniające postępy z udzielonej nauki czytania, pisania i rachunków, w przeciwnym razie ma być zarządzane potrzebne uzupełnienie kursu.

Zamknięcie kursu w szkółce początkowej, ma nastąpić również uroczyście, w sposób powyżej podany.

Art. X.

Zarządy Kół T. S. L., obowiązane propagować ideę szkolek początkowych, mają w obrębie swej działalności zbierać dokładne daty, dające podstawę T. S. L. do ingerencji w sprawie tychże szkolek.

Organizacja szkolek początkowych wychodzić może z inicjatywy każdego Koła, a przeprowadzoną być ma w poszczególnych wypadkach, czy to przez Koło biorące inicjatywę, czy też przez inne Koło, lub też w porozumieniu połączonymi siłami.

W myśl art. I. ust. 7. Zarząd główny otrzymuje zawiadomienie o prowadzeniu każdej szkółki początkowej, jak również o zakończeniu w niej kursu.

Art. XI.

Zarządowi głównemu T. S. L., przy współudziale Zarządów okręgowych, przysługuje prawo naczelnego zwierzchnictwa i kontroli nad wszystkimi szkółkami początkowymi T. S. L., w szczególności przysługuje mu prawo uczestniczenia przez swych delegatów przy zaprowadzaniu szkólek początkowych, jak i przy zakończeniu kursów w tychże szkółkach.

Zarząd główny ma obowiązek czuwać nad prawidłowym rozwojem szkólek początkowych. Może pewne obowiązki przekazać Zarządom okręgowym lub wybranym Kołom T. S. L.

Zarząd główny w szczególności ma wskazywać na żądanie Kół lub z własnej inicjatywy, odpowiednich kandydatów na kierowników szkólek początkowych, urządzać lub polecać wybranym Kołom T. S. L. urządzenie specjalnych kursów dla kandydatów na kierowników nauki w szkółkach początkowych, rozpowszechniać w myśl art. II. potrzebne podręczniki dla szkólek początkowych, przyczyniać się w miarę potrzeby odpowiednimi zasilkami T. S. L. na pokrycie kosztów utrzymania szkólek początkowych, nadto prowadzić statystykę szkólek początkowych.

W lutym 1904.

(Opracował W. Bronisław Dulęba.)

(Regulamin potwierdzony na posiedzeniu Zarządu Gł.
z dnia 7 lutego 1904 r.)

Z ruchu Kół.

Koło w Brodach posiadało w roku 1903 131 członków, urządziło 1 odczyt i 2 zabawy, a założyło 1 czytelnię wiejską, co z założeniami dawniej czyni 4 czytelnie, w których znajduje się 801 tomów dziełek ludowych i 18 czasopism. W roku 1903 utrzymywano 1 kurs dla dorosłych analfabetów. Zarząd Koła odbył 10 posiedzeń.

Koło w Buczaczu. W roku 1903 Zarząd odbył 6 posiedzeń, członków liczono 59, urządzono 1 obchód narodowy i 37 odczytów. W roku tym założono 5 czytelni wiejskich o 500 książkach. W roku 1904 otwarto Koło dzięki staraniom swym u władz szkolnych, polską szkołę ludową w Trybuchowcach (pow. buczacki).

Koło w Ciężkowicach w r. 1903 posiadało członków 38. Zarząd odbył 3 posiedzenia. W wypożyczalni znajduje się 725 tomów dzieł i 2 czasopisma.

Koło włościańskie w Czarnochowicach posiadało w r. 1903 członków 35, odczytów urządzono 6, zabaw 2, w czytelni znajdowało się 261 książek i 5 czasopism. Posiedzeń Zarządu odbyto 9.

Koło włościańskie w Dobrej posiadało w r. 1903 członków 60, odczytów odbyło się 15 i 1 zabawa. W czytelni znajduje się 367 dziełek i 3 czasopisma.

Koło w Andrychowie posiadało w roku 1903 członków 97, urządzono 2 odczyty i 1

zabawę. Czytelni wiejskich założyło Koło 2, z 530 tomami i 12 czasopismami. Posiedzeń odbył Zarząd Koła w r. 1903 — 9.

Koło w Dukli założone w roku 1903 posiadało 33 członków, urządzono 5 odczytów, Zarząd Koła odbył 7 posiedzeń.

Koło w Glinianach posiadało w r. 1903 186 członków, utrzymuje 5 czytelni wiejskich. Zarząd odbył 10 posiedzeń.

Koło w Gródku jagiell. założone w r. 1903 posiadało 202 członków, 3 czytelnie z 450 tomami, 2 kursa dla analfabetów dorosłych, urządzono 5 odczytów.

Koło w Andrychowie na odbytem dnia 27. grudnia z. r. walnem zgromadzeniu, wybrało do Zarządu Koła: przewodn. Sewerynę Sypowską, zast. przew. Marję Rzymkowską, sekretarzem Franciszka Sypowskiego, zast. sekret. Marję Kottkową, skarbn. Leokadję Szalaśną, zast. skarbn. Józefa Donasia. Do stycznia br. posiadało Koło 97 członków.

Koło im. T. Kościuszki we Lwowie wydało drukowane sprawozdanie z czynności swych za rok 1903. „Z imieniem Jego (Tad. Kościuszki) — czytamy w bardzo obszernie napisanem sprawozdaniu — rozpoczęliśmy pracę: „Hołd Kościuszcze“ oddany na Uroczystym Wieczorze na ratuszu lwowskim dnia 5. kwietnia 1903 r., zaznaczył w przemówieniu przewodniczącego Koła program naszej pracy narodowej i społecznej, a dobór

programu Wieczoru stał się wyrazem naszej łączności na każdym polu z ludem, robotnikami, mieszczaństwem i tem pokoleniem starszych, co ogniom walk „za wolność i lud” patrzyło w twarz. Dzień ten. Dzień Zwycięstwa Racławickiego, tego symbolu idei Kościuszkowskich, postanowiliśmy uważać za dzień świąteczny naszego Koła i na przyszłość obchodzić go rok rocznie uroczystymi zebraniem.

Od tej pory, a nawet kilkanaście jeszcze dni przedtem rozpoczęły się nasze zabiegi o poznanie terenu, na którym nam działać wypadło. Nie chcąc na nieprzygotowany grunt spadać, jak z nieba, z założeniem czytelnicy, postanowiliśmy zbadać w pierw w każdym wypadku stosunki miejscowe i poziom umysłowy mieszkańców danej miejscowości, a nasze wycieczki wywiadowcze, często w podlowskie wsie urządzone, oddały nam w tym względzie znakomite usługi. Zbierając w jedno wrażenia z nich odniesione, zaznaczyć należy, żeśmy często trafiali na grunt nieposobny, miejską kulturą, tą jednak w gorszym gatunku, zepsuty. Bliskość Lwowa, bo w tym powiecie przedewszystkiem działaliśmy, wyrwała na niektórych wsiach piętno swoje, ujawniające się niekiedy w typowym rozleniwieniu, nieraz nawet skrajnej apatii, a prawie zawsze w stronienu od systematycznego czerpania oświaty z samego źródła, w trwożliwości o przyłożenie ręki do każdego bardziej wolnomyślnego dzieła. Taki stan — niestety — prawie nieodosobniony, tem większe nałożył na nas obowiązki nie schodzenia z placu, pokonanym trudnościami rozlicznymi, przesadami i ciemnotą, ale owszem dodawał nam bodźca do dokładania wszelkich starań, by zło wyplenić, a wspólną rozpocząć pracę nad nobywateleniem, uspołecznieniem i unarodowieniem tych zaniedbanych, choć tak pod samą stolicą położonych zakątków.

Tu też w najbliższej naszej okolicy powstały pierwsze nasze czytelnice ludowe, którym za patrona daliśmy tak bardzo przez cały naród umiłowanego Naczelnika w sukmanie. Bliskość tych miejscowości ułatwiała nam częste ich odwiedzanie, a co za tem idzie, życie się z tymi ludźmi, i ciekawie niemal oddanie się na ich usługi. Dość wspomnieć o udzielaniu przez naszych członków porady prawnej, jakkolwiek specjalne takie biuro, uchwalone już przez Zarząd Koła, nie zostało jeszcze formalnie w życie wprowadzone.

Z tych czytelnicy pragnęliśmy stworzyć ogniska wszelkiego życia, jakie się tylko we wsi przejawia. Chęć osłabienia powabu i znaczenia karczemu we wsi, a tem samym obalenia straszego wroga ludzkości, pijań-

stwa, spowodowała nas do zwrócenia uwagi na stronę życia towarzyskiego w czytelnicy, które miało niektórym zastąpić ulubione dotąd przebywanie w karczmach. Lokal z codziennymi pismami, codziennie wieczorem otwarty, swobodne pogawędki, rozrywki w formie niewinnej gry w domino (przezem opłata za grę szła zawsze do puszeki czytelnicy), zebrania doroczne w święta przy opłatku, garmęły właśnie członków czytelnicy i wyrażały w nich przywiązanie do tej instytucji, której sami byli właścicielami i gospodarzami, a nie gośćmi na dziedziele i od święta. Z codziennego niemal tego pobytu członków w czytelnicy porodziły się później znaczne myśli, do których urzeczywistnienia myślny także przykładali ręki. Wykłady nasze, opowiadające o istnieniu w innych wsiach pożytecznych instytucji gminnych, jak Kółek rolniczych, ochotniczych straży pożarnych, kas Raiffeisena, o ich zadaniach i znaczeniu, zapoczątkowały w umysłach ludu przemysłowanie nad poruszeniem przez nas kwestyjami i niejednokrotnie kończyły się powoływaniem do życia tych instytucji, a co najmniej rokowaniami o ich założenie.

Największą wagę kładliśmy na wykłady popularne, bo też dla nas, jako dla Koła młodzieży, sprawa ta najbardziej się nadaje i najproduktywniej na tem polu oświaty narodowej pracować możemy. W jakim stopniu pojęliśmy tę kwestję, świadczy zestawienie naszych wykładów, wykazujące stosunek poszczególnych działań do siebie i do ogółu wykładów. Nie zaniedbując wcale niesienia wysoko w oświecie kierunku narodowego, (czemu wyraz dają wykłady, wyczerpujące niemal dzieje nasze), kładliśmy wielki nacisk na kwestye społeczną i najpierwsze zagadnienia z tej dziedziny, najbardziej podstawowe staraliśmy się uwzględnić i po wsiach rozszerzyć, rozjaśnić.

Z wykładami posyłałiśmy tylko członków naszego Koła, a to prelegentów możliwie starszych i doświadczonych, którym zawsze towarzyszyli młodzi nasi członkowie, tak zw. hospitanicy, w robotę tę dopiero się zaprawiający. Z czasem przekształcili się oni w samoistnych prelegentów, odbywszy wprzód taką, rzec można, praktykę, lub też przedstawiając swoją pracę na posiedzeniach sekcji odczytowej, która nad wygłoszonym wykładem rozwijała dyskusję, uzupełniała go i prostowała, kwalifikując go dopiero wtedy jako należycie przygotowany do wygłoszenia w czytelnicy.

Myśl stworzenia wśród ludu i z pośród ludu wszechniczy wiejskiej, ideał tak daleki, o którym nawet pomyśleć niektórym

trudno, święciła narodziny swoje w przemówieniach wiejskich prelegentów na obchodach styczniowych, w wyjazdach ich na inne wsie z naszą duszą, a ich niewyszukanemi słowami. Rozwinąć ją pomału a racjonalnie i systematycznie — będzie dziełem przyszłości naszego Koła.

Podstawową część naszych czytelników stanowią biblioteki i czasopisma. Pierwszych różnialiśmy dwa rodzaje, biblioteki stałe i ruchome. Stałe zaprowadziliśmy w mieście samem, lub w bardzo bliskich czytelniach na przedmieściach, a także w więcej od naszego środowiska oddalonych miejscowościach, nie leżących na linii okrężnej naszych czytelników, gdzie jednak dla ważnych powodów na założenie czytelnia zdecydowaliśmy się. Dla innych wsi wypuściliśmy szereg biblioteczek ruchomych (zbiorek A), zamkniętych w łatwo przenośnych skrzynkach, a doborem książek i procentowem uwzględnieniem wszystkich działków wiedzy, stanowiących pewną zaokrągloną całość.

O dobór książek dla bibliotek ruchomych stara się istniejąca w Kole sekcja katalogowa.

Dla ujęcia w pewne regulaminowe karby życia i agend czytelników pod każdym względem, wygotowano obszerny „Przepisy i wskazówki dla Czytelników ludowych”, które obecnie ocenia i uzupełnia osobna, przez Zarząd powołana komisja.

Takich to zabiegów naszych owoce mieliśmy sposobność stwierdzić na zwołanym przez nas w rocznicę listopadową Zjeździe delegatów czytelników naszych. Zbierając tu u macierzy tej naszej wysłanników wszystkich placówek naszej pracy, ludzi osobiście ze sobą nie znających się, pragnęliśmy przede wszystkim zbliżyć ich tak do siebie samych, jak do nas i nowe węzły przyjaźni zadzierżgnąć, a stare utrwalić. Zjazd wypadł ku powszechnemu zadowoleniu, z istniejących podówczas 6 czytelników przybyło 32 delegatów, przyjmowanych przez nas serdecznie, po bratersku.

W zabiegach tych naszych i pracach, obok licznych słów zachęty, nie dane nam było jednak ominąć przeszkód i przykrości, nieraz bardzo dotkliwych. Wyrastały one tak na właściwym gruncie naszego działania, na wsiach, jak też i w dość bliskim otoczeniu w siedzibie Koła. Pierwszych przedstawicielami były niektóre jednostki z duchowieństwa, nie tylko na naszą, ale wogóle na wszelką oświatę się nie godzące, która tylko nie chce się poddać się pod ich komendę. W naszej praktyce, wypadków takich spotkaliśmy tylko kilka, ale gdy nadto pojawiać się one poczęły także i w innych okolicach, a organ

księży „Gazeta kościelna” przyniosła obraz działalności T. S. L. w tak potwornych skreślonych insynuacjach, że urągają wszelkiemu pojęciu oświaty narodowej, uważaliśmy za stosowne wystąpić na Walnym Zjeździe delegatów T. S. L. z odpowiednim wnioskiem, który wywołał żywą dyskusję i mimo kilkakrotnych modyfikowań, nie zawsze z intencjami naszymi zgodnych, przecież z powodu tego wyraził ubolewanie i zajęcie się tą sprawą przekazał Zarządowi głównemu.

Podnosząc ten moment reagowania naszego na zakusy takie, nie chcemy jednak kłaść się niesprawiedliwosciami, nie podnosząc także tych usług, jakie pewna część duchowieństwa nam oddawała i oddaje. Stały niemal współdziałal księży w uroczystych otwarciach naszych czytelników i poświęcanie ich, jak też i szczere zajęcie się jednego z nich czytelnikiem naszą w powiecie mościskim, niech będzie potwierdzeniem powyższych słów, a dowodem także naszej bezstronności, iż nie wahając się wywlec na światło dzienne to, co kreciem jest i ohydne, potrafiliśmy wszakże zawsze uczyć prawdę i zasługi.

Przynależenie nasze i obecność w „stałej Komisji delegatów lwowskich kół T. S. L.” zaznaczało się niejednokrotnie odmienem zapatrywaniem na podstawowe pojęcia o oświacie i na środki, do zdobycia jej wiodące, a sprawozdanie z naszej działalności na „Zebraniu informacyjnym” z dnia 21. listopada 1903. dało sposobność innym kołom zapoznać się z nią. Brałszy także udział w pracach komisji, przygotowującej zbieranie „Daru narodowego”, a stała i wybitna praca nasza była w „Dyrekcji Szkoły dla dorosłych alfabetów”, której delegat nasz już od lat szeregu przewodniczył, a dwaj członkowie nasi pełnili w niej funkcje nauczycieli historii polskiej i stylistyki.

Zdając sprawę z wewnętrznej naszej działalności, zaznaczyć musimy, że prócz Zarządu Koła, funkcjonowały stałe sekcje: czytelniano-odczytowa, katalogowa i finansowa.

Sekcja czytelniano-odczytowa zajmowała się w pierwszym rzędzie urządzeniem wycieczek wywiadowczych, następnie zakładaniem czytelników i wysyłanie na wsie prelegentów.

Wycieczek wywiadowczych urządzono 28 do 27 miejscowości, z tego w 9. wsiach założono czytelnia, nadto w czterech wypadkach zawiązała nas sama ludność.

Delegaci nasi w ogólnej liczbie 300, odwiedzili 121 razy wsie, w których działaliśmy.

Czytelników ludowych założono 13 (z tych jedną miejską), po dodaniu do tego czytelnia

Koła włościańskiego T. S. L. w Sokolnikach, która pod naszą opiekę się oddała, powstaje liczba 14. miejscowości, w których zaprowadziliśmy biblioteki i czytelnie gazet, tudzież urządzaliśmy wykłady popularne.

Wykładów wygłosiliśmy 115, a to z działu historyczno-opisowego 41, rolniczo-gospodarczego 5, higieniczno-medycznego 2, przyrodniczego 13, ekonomiczno-społecznego 55. Obchodów narodowych po wsiach urządzono 13. Pogadanek na temat wypadków bieżących odbyło się 7.

Sekcya katalogowa zajmowała się oceną pism i książek, kwalifikowaniem ich do poszczególnych stopni nświadczenia czytelników, tudzież składaniem kompletów bibliotek ruchomych i stałych.

Posiedzeń odbyła sekcya 38, na których

oceniono ogółem 468 książek, z tego 324 przyjęto i polecono do czyteln wiewjskich, 56 do miejskich, a 88 odrzucono.

Dla oceny pism czysto ludowych lub sprawy ludu poruszających, a także dla własnej informacji, otrzymywaliśmy bezpłatnie 50 pism, za co tym Szan. Wydawnictwom winniśmy złożyć serdeczne podziękowanie.

Sekcya finansowa miała na celu przysparzanie Kołu funduszów, wyszukując źródła stałych dochodów i urządzając też większe przedsiębiorstwa na rzecz Koła.

Sprawozdanie kasy głównej wykazuje w dochodach i rozchodach kwotę 3133 kor. 37 h. w czem jest pozostałość kasowa na rok 1904 w sumie 181 kor. 12 h.

Do sprawozdania dołączono mapkę, uwidoczniającą terytoryalne rozłożenie czyteln Koła.

Różne wiadomości.

Wycieczki włościańskie do Krakowa organizują następujące Koła, które już zgłosiły się do Zarządu głównego: Tarnopol 1000 włościan na dni: 30. i 31. maja i 1. czerwca br.; Brzeżany około 400 włościan na dni: 28. i 29. maja; Jasło za pośrednictwem „Kółek rolniczych” około 500 włościan na dni: 14., 15. i 16. maja; Czortków około 200 włościan na dni: 21., 22. i 23. maja b. r. razem przeto przeszło 2000 uczestników. Zarząd krakowskiego Koła im. Ad. Asnyka, który sprawą wycieczek na miejscu w Krakowie kieruje, ma nader trudne zadanie do spełnienia. Wielkie trudności napotyka się z uzyskaniem odpowiednich kwater, dzięki jednak przychyłości Prezydium miasta i Magistratu udało się uzyskać od wojskowości na sezon wycieczkowy 5000 sienników, derek i poduszek — a kwatery uzyskano wyjątkowo w kruzgankach klasztorów OO Franciszkanów, Paulinów i Misionarzy. Trudną też do rozwiązania jest sprawa wyżywienia tak licznych rzesz pielgrzymów, a zwłaszcza uzyskanie odpowiednich sal. Należy jednak mieć nadzieję, że specjalnej komisji gastronomicznej uda się pokonać i te trudności. Osobny komitet „ciceronów” tworzy młodzież akademiicka pod kierunkiem p. Daniela Sliwickiego, członka zarządu Koła asnykowskiego. Energia pana S. i szczerze poświęcenie młodzieży akad. dają gwarancję, iż wycieczkowcy ani na chwilę nie znajdą się bez opieki. Prócz wycieczek włościańskich zapowiedziane są też do Krakowa liczne wycieczki młodzieży szkół ludowych i gimnazjalnej — co do nich jednakże, opiekę obejmie osobny komitet z dr. Jordanem na czele.

Nowy statut T. S. L. W dniu 4. maja upływa ustawy termin do prawomocności nowego statutu T. S. L., to znaczy, że jeżeli do dnia tego nie będą przez c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych zgłoszone jakie zarzuty co do brzmienia zmian statutowych, statut nabierze prawomocności. Żywić należy nadzieję, że ponieważ do tej pory żadnych zarzutów ani kwestyi władza do Zarządu głównego nie zgłosiła, sprawa ta pomyślnie będzie załatwioną, tem więcej, że Zarząd główny poczynił odpowiednie starania na miejscu, w Wiedniu za pośrednictwem posłów polskich, by zatwierdzenie statutu nareszcie uzyskać.

Rocznice bitwy raclawickiej i uroczystość „Hołdu Kościuszcze” obchodzono nader podniosłe w wielu czytelniach ludowych T. S. L. dzięki inicjatywie Koła im. Kościuszki we Lwowie. W samym Lwowie w dniu 24. kwietnia odbył się staraniem tegoż Koła uroczysty obchód, w którym uczestniczyli licznie przybyli na ten obchód włościanie z czyteln Koła — a część ich wystąpiła z przedstawieniem „Teatru włościańskiego”. Odegrano nader udatnie 3 sztuczki ludowe w sali Soळा. Zupelne powodzenie widowiska świadczy najlepiej, iż sprawą scen włościańskich należałoby się poważnie zająć, jako znakomitym środkiem uobyczajenia ludu i jego towarzyskiej kultury.

Nowe Koła T. S. L. powstają w Bukaczowcach (powiat liski), Piwnicznej (powiat nowosądecki) i Starejsoli (powiat starsamborski).

Wykaz składek na „Dar narodowy 3 Maja“

nadesłanych do kasy Zarządu głównego T. S. L.

Liczba listy	Składkujący	Zabrano		Razem		Liczba listy	Składkujący	Zabrano		Razem	
		K.	h.	K.	h.			K.	h.	K.	h.
	Z przeniesienia			10935	—		Z przeniesienia	680	82	11200	77
	Lwów										
301	Dr Ernest Adam	26	—			433	X. Y.	1	—		
302	Redak. „Słowa Polskiego“	—	20			439	Jan Ichnatowicz	1	50		
304	Józef Zawistowski	27	31			456	Edmund Lukas	36	40		
305	X. Y.	4	40			459	X. Y.	2	—		
307	J. Skałkowska	10	—			465	Ignacy Kępiński	26	—		
308	Józefa Orska	1	74			469	Dr Ludomił German	24	60		
316	Stefan Wiktor	20	—			472	Ant. Reiner	3	—		
318	X. Y.	9	50			474	Stefan Jorkasch	3	—		
319	Dr Fibich	3	50			477	Lubisz-Seferowiczowa	10	—		
320	X. Y.	6	70			478	Aleks. Stroka	5	—		
321	Helena Dybowska	3	—			479	Dr St. Skracha	8	60		
322	* * *	7	80			480	„Bratnia Pomoc politech.“	2	72		
324	R. Witkowska	9	40			486	Zarz. Tow. im. Kopernika	8	70		
328	Karolina Słoneczewska	1	50			488	Wydz. Stow. naucz. szkół wyższych	21	50		
329	Józefa Czarnowska	6	—			491	X. Y.	7	20		
331	Róża Nusbaumowa	6	30			494	Dyrekcya seminar. żeńsk.	21	30		
332	Eugenia Sobierańska	9	—			496	Zakład naukowy Niedziałkowskiej	33	20		
334	Dr Br. Duleba	35	70			497	X. Y.	15	—		
335	* * *	11	—			498	X. Y.	30	—		
336	„Księgarnia Polska“	7	60			499	Włodz. Argasiński	10	95		
338	* * *	—	60			500	Wacław Selfert	12	30		
340	Henryka Pawlewska	4	—			501	Dr Wł. Stesłowicz	11	30		
341	* * *	12	—			502	Tadeusz Softys	12	14		
345	Stefan Komornicki	12	20			505	Robertstwo Klemensiewiczowie	7	—		
346	* * *	16	14			507	X. Y.	5	30		
347	Z. Poznański	22	93			508	Kazimiera Królikowska	13	10		
348	Dr Grzesik	64	64			510	Józef Janelli	24	80		
349	Dr T. Wiśniowski	5	82			511	Dr Lucyan Szpar	40	—		
350	St. Koźmiński	4	50			520	Bartmańska	22	—		
352	Dr M. Bilik	18	10			522	Józef Geringer	9	70		
355	Staś i Jurek Czernyńscy	5	—			526	Marya Bandrowska	7	20		
356	Dr St. Deryng	3	50			530	Zofia Orłowska	4	10		
357	Dr T. Dwernicki	10	—			531	Jadwiga Czechowiczówna	11	—		
358	X. Y.	4	—			533	Włodz. Tępa	16	—		
362	Dokt. Maurycy Hausman, dr Fr. Jasiński, dr Ad. Kosiński	41	50			534	Kaz. Wajda	29	12		
367	Dr Ed. Lilien	32	—			538	Dr Kaz. Jarecki	10	—		
372	Dr Kaz. Witkowski	10	—			539	Miech. Lityński	17	—		
377	Józef Tomasiak	1	—			540	Henryk Kopia	8	—		
380	Jan Wewiórski	18	08			544	Czapczyński	14	61		
383	Bank zaliczkowy	20	40			552	Leon Reut	10	37		
390	Alfred Dzikowski	10	—			554	X. Y.	9	20		
392	Fabryka „Tlen“	12	60			555	X. Y.	12	44		
393	Mieczysław Engel	3	30			556	Br. Biegeleisen	6	20		
394	Kajetan Kruszyński	5	62			560	Marya Buryanowa	5	50		
397	L. Zalewski	23	16			561	Izydor Opolski	2	25		
400	Karol Bayer	12	56			565	Wiktor Syniecki	6	—		
402	St. Markiewicz	3	—			570	Witold Dużyński	7	—		
403	Musiałowicz et Janik	26	—			572	Roman Stroka	31	66		
405	Ligeza i Górski	3	—			581	Bratnia Pomoc studentów wszechnicy	7	85		
407	Druk. „Słowa Polskiego“	6	32			583	Jan Augustyński	3	—		
418	Zarząd Kółek rolniczych	9	20			584	Karol Argasiński	—	40		
424	Dr F. Koźmiński	10	—			585	Redakcya „Teki“	2	70		
425	Dr T. Krobicki	8	80			588	Józef Browiński	3	52		
427	Dr Wiktor Opolski	12	80			597	X. Y.	5	—		
428	Dr Kaz. Podlewski	21	40	11200	77	598	Rappe	10	—		
	Do przeniesienia	680	82				Do przeniesienia	1350	25	11200	77

Lp. listy	Składkujący	Zebrano		Kasa		Lp. listy	Składkujący	Zebrano		Kasa	
		K.	h.	K.	h.			K.	h.	K.	h.
	Z przeniesienia . . .	1350	25	1200	77		Z przeniesienia . . .	1484	44	1200	77
601	Łaba	12	54			663	Ed. Moszyński	35	—		
636	Olga Gizbert Studnicka	4	70			664	Kaz. Boganowicz	30	20		
637	Wereszczyńska	9	47			665	Lachiewski	3	20		
640	Marya Haczewska	10	60			666	Wł. Dulebina	16	—		
647	Michał Teppa	27	10			668	Witold Szezebanowski	2	20		
648	Marya Skrzyńska	23	44			669	Benigna Wolska	3	50		
653	Dyr. szkoły Mickiewicza	2	80			670	Józef Kirschhorn	7	10		
656	Dyrekcya szkoły Staszica	3	20			672	Tad. Sołtys	13	9		
657	Dyrekcya szkoły kolejowej	5	—			673	Jadwiga Tomicka	7	10		
658	Bolesław Chmielewski	10	—			675	X. Y.	3	77		
659	Ks. Polek	4	34			678	Kazim. Wajda	30	88	1677	29
661	St. Hubert	21	—				Razem			1288	06
	Do przeniesienia . . .	1484	44	1200	77						

(ciąg dalszy nastąpi).

4 Pieśni narodowe

Wydawnictwo Zarządu głównego T. S. L.

© © © wyszły już z druku. © © ©

Nakład 50.000 egzemplarzy po 2 hal.

Za pośrednictwem Zarządu Głównego T. S. L.

Kola miejscowe i członkowie Towarzystwa nabywać mogą według katalogu wzorowego

Biblioteczki normalne dla czytelników ludowych

===== po następujących cenach: =====

Biblioteczki	I. stopnia	II. stopnia	III. stopnia	IV. stopnia	Uwaga:
Nieoprawione	K 26:06	K 38:93	K 53:54	K 148:73	Za opakowanie książek dopłaca się 1 koronę. Za dołączenie Trylogii H Sienkiewicza do biblioteki I, II i III. stopnia dopłaca się 5 koron, w oprawie 6:98.
Oprawione	K 40:82	K 55:63	K 72:06	K 179:98	
Oprawione, z pudłem służącym zarazem za szafkę	K 45:82	K 60:63	K 77:06	K 184:98	
Cena księgarska (bez opr.)	K 32:58	K 48:66	K 66:93	K 185:91	

Przy grach i zabawach, przy uroczystościach publicznych, narodowych i rodzinnych, przy zakładach i zapisach wszędzie i zawsze pamiętajmy o funduszach

Towarzystwa „Szkoły Ludowej“.

Nakładem Tow. „Szkoły Ludowej“. — Odpowiedzialny redaktor Stanisław Nowicki.

Czcionkami Drukarni Literackiej w Krakowie (Jagiellońska 10) pod zarządkiem L. K. Górskiego.